

Naročnina Ljudskega tednika se plačuje:
za STO in Italijo pri upravi
v Trstu ul. S. Frančiška 20
za cono B pri Centru tiska
v Kopru,
za Jugoslavijo pri ADIT-u v
Ljubljani, Tyrševa 34 ali na
čekovni račun pri Komunalni
banki, N. 6 - 1 - 90603 - 7
Cena listu: lir 20. — din 15.
— v Jugoslaviji in din 12 v
conii B.

LJUDSKI TEDNIK

CENA 20 lir.

TRST 20. jan. 1950

LETO PETO številka 200

Poština plačana v gotovini.

Spedizione in abb. post. II. gruppo

Uredništvo Ljudskega tednika:

Trst, ul. Montecchi 6-II. Rokopise pošiljati na naslov uredništva. Po uporabi se rokopisi, razen na izrecno željo, ne vračajo. Vse ostale dopise administrativnega značaja je treba pošiljati na Upravo Istov Založništva tržaškega tiska v Trstu, ul. S. Frančiška 20.

LJUDSKI TEDNIK

piše
JUCI

Draga Juci!

Dasi nisem jaz kmetica, vendar sem vesela bila, da je Kmečka zveza v Trstu se te dneve ustanovila. K novi Zvezi dokaj članov že takoj je pristopilo, s časom pa se dosti novih bo za to se odločilo. A Vidaliju, seveda, zdi ta misel se nezdrava in se že obrepa vanjo ter jo z blatom obmetava. Svojo Kmečko zvezo hoče, takšno, ki na Tita pljuje, pa mu stvar ne gre po sreči, malo kdo mu še veruje. Kakor na prosvetnem polju mu povsodi gre narobe, tudi glede Kmečke zveze žel Vidali bo po gobe. Kaj se hoče, že tako je, da je na zgrešeni poti in zato mu spodletelo vse bo, česar se poloti. Zdaj že tudi na Japonskem vera v kominform peša, prav nesrečno tem ljudem se štrena njihova že meša. Kar je iz laži zgrajeno, mora končno se podreti, pa četudi tako laž so si izmislili Sovjeti. Jim Nosaka je povedal, da enakopravnost cen, da nadvlade on ne mara, da se zanjo nič ne meni. Kaj utrpel otroški vrtec zadnje dni je v Nabrežini brala si, dvakrat napadli so ga zlobni pobalini. Da fašistične metode že imamo v tej oblasti, to zavezniški upravi nič ne služi k njeni časti. Upamo, da tem falotom, stroga kazen se prisodi, pa četudi partizanske so obsodbe tukaj v modi. Za izjemo naj pravica tudi takega oplazi, ki po dučejevem blatu do kolen še danes gazi. Boksarski prvak Evrope je v nedeljo bitko izgubil, ko ženici pred oltarjem je podložnost svojo obljubil. Ob tej priliki nešteto nežnih src je omedlelo, žeparjem pa v hudi gneči izpod rok je šlo njih delo. Mitri zdaj je mož zakonski, ženki boža ljubka lica, a za žeparjem predrznim stika vsepovsod pravica. Tiste, ki so omedlele, so že spet se prebudile in za novim korenjakom bodo se na lov spustile. Jugoslavija te dneve nas obvešča in razglaša, koliko tam proletarcev že petletni plan prekaša. Noč in dan tovarna dela, nove se građe turbine, novi rastejo tam bloki, vse za blagor domovine. Le nečesa tam ni najti: kominformovske gverile! Tamkaj take čudne cvetke niso in ne bodo vzkille. Ni nasprotnikom povšeči, da so tam pritisk vzdržali, da prebili so blokado in lažem odgovor dali. Dragi moja, marsikomu se bo končno posvetilo, da se ljudstvo je ob Titu za pošteno stvar borilo. Končno bodo vse klevete na klevetnike letele. Tega bova tudi medve, ki poštene sva, vesele. Te pozdravlja
Tvoja Pepa.

Dober spomin profesorja

Cim slišimo besedo «raztresenost», nam pride takoj na misel beseda «profesor». Profesor in raztresenost sta nerazdružljiva pojma, kakor jadro in barka ali farovž in kuharica ali rodoljub in trebuh ali (za tržaške razmere) Airey in priključitev k Italiji ali Riko Mašlan in visoka politika itd.

Toda profesor Polettini z univerze v Padovi je dokazal, da splošno priznana pravila poznajo tudi izjeme. Dokazal je ne samo, da ni raztresen, temveč da ima presneto dober spomin. In njegovemu dobremu spominu je pripisati, da so vseučniška oblastva v Padovi prišla na sled širokopotezni slepariji, ki se je izvajala

že kakih 15 let na škodo vsega italijanskega prebivalstva.

Pred nekaj tedni je imel prejeti na omenjeni univerzi medicinar Borella doktorsko diplomu. Tedaj se je profesor Polettini spomnil, da je profesor Polettini mladeniča svoječasno «vrgel» zaradi njegovega blestečega neznanja v nekem medicinskem področju (biologija). Dijak se je sicer takoj izkazal z ustrežajočim potrdilom, toda profesor ni popustil; in dognali so, da je bilo spričevalo nepristno, izdano na podlagi ponarejenih registrov. Se več: Dognali so, da so bile take sleparije nekaka obrt, ki so jo izvrševali že od leta 1935 dalje, in da je v Italiji na stotine zdravnikov, ki so že davno v praksi in ki so dosegli svoje diplome na podlagi ponarejenih padovanskih zapisnikov.

Kaj bo iz tega nastalo, si vsakdo lahko predstavlja. Vsi ti zdravniki bodo morali polagati na novo izpite, in sicer ne več pred profesorji, ampak pred sodniki. Nato bodo morali presedlati. Mi bi jim svetovali, da se posvetijo glasbi. Če se namreč ne morejo dičiti z medicinskim strokovnim znanjem, so pa zato pokazali veliko izurjenost v glasbi, ko poznajo ne samo obširno glasbeno ustvarjanje Italijanov, ampak tudi tujih narodov, med njimi celo malega slovenskega naroda, ki je, med drugim, poslal v svet pesem «Bodi zdrava, domovina»...

Na policiji

URADNIK: Listi nam očitajo, da smo na poroko Mitrija in Fulvije poslali premalo policajev. Gneča je bila naravnost nevarna.

PREDSTOJNIK: Cemu nadlegovati policajev? Saj je ženin boksar. Pomagal si je sam iz gneče.

VIDALI SVIRA RIKO PLEŠE

RIKO: Pridite ženske, tri dni bomo plesali...
ZENSKE: Lahko je tebi Riko, ko ti ne gre drugače po glavi kot ples in visoka politika...

SUI SACRI CONFINI DELLA PATRIA

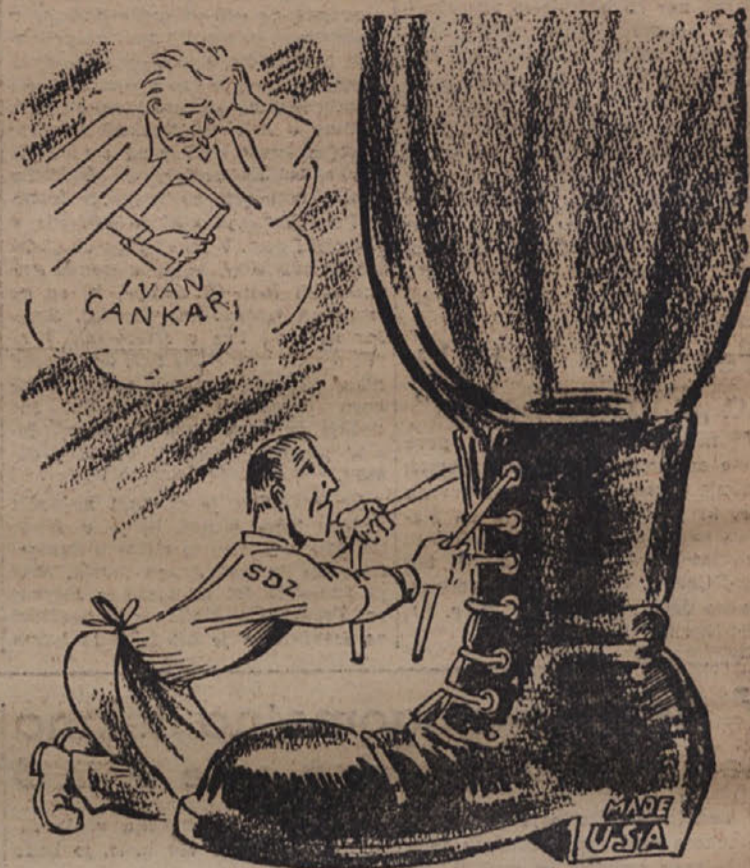
Bivši frankistični prostovoljec v Spaniji in sedanji glavni, urednik kominformističnega glasila italijanske partije Ulisse Davide Lajolo piše v svoji fantastični reportaži iz Trsta: «Hoteli smo priti prav na cesto med Trstom in Puljem, tja kjer je označena meja... To je poslednja utrdba v vsak dan bolj zagrizeni bitki med beograjskimi vohuni in komunisti Trsta...»

Kominformistični reporter in njegova prišepetovalca

„ZA NARODOV BLAGOR“

«Demokracija», glasilo skrahiranih tržaških klerikalnih in liberalnih advokatov ter belogardističnih beguncev iz Slovenije se v zadnjem času s posebno vztrajnostjo razpisuje o svoji borbi za narod. Skratka, vse njeno delo je delo za «Narodov blagor». Če bi Cank ar še živel, bi jih takole narisal...

«Za narodov blagor» Prizor iz dejanja, ko Ščuka zavezuje Grozdu čevelj

Amerikanska hitrost

Te dni so končno padle pregraje, ki so zapirale ulico Fabio Filzi pred Hotelom Regina (nekdanjim Narodnim domom). Hvalevreden je ta ukrep zasledbenih oblasti, ker so bile omenjene pregraje res velika ovira za promet v tem centralnem delu mesta. Hvalevredna je tudi hitrost, s katero se je ta ovira odstranila. Trajalo je le pičla štiri leta in pol, da so se oblasti za to odločile. Taka vrtočava hitrost nam naravnost imponira. V Afriki ali kje drugje v kolonijah bi taka stvar trajala mnogo dlje. Cestitamo!

Upamo, da bodo s prav tako hitrostjo padle tudi ovire in zapreke, ki zdaj še zapirajo prostrani trg pred justično palačo. Seveda smo uvidevni in ker gre tu za mnogo večji prostor, mislimo, da se ne prenačimo, če trdimo, da se bomo tja enkrat leta 1970 (tisočdevetsto sedemdesetega) lahko svobodno gibali po omenjenem trgu.

V Dolini s traši

Pomislite, v Dolini se je kominformistu Marianiju prikazala Ozna. Sel je proti domu, pa se mu je kar na lepem prikazala. Prav tako, kot nekoč pobožni duši lurska Mati božja. Ni večno, da je razen omenjenega kominformista ni videl nihče. Za «Delo» je dovolj, da jo je zagledal Marianij. In tako v Dolini Marianija straši in nekaj preganja. On misli, da ga Ozna preganja in da ga ona straši. Povprašali smo o tem ljudi, ki ga dobro poznajo. Dejali so, da Marianija res nekaj straši in preganja. Povedali so tudi, kaj je to. To je, so rekli, njegova preteklost. In še to so rekli, da ni nič čudnega, če ga straši njegova preteklost, dejali so, da bi taka preteklost strašila vsakogar, ki bi jo imel. In ne samo «tovariša» Marianija. Ga morajo že dobro poznati, če se tako rekli.

Dobro se zagovarja

NOVINAR: Ekselencija, ali mi lahko razložite vzroke, ki so dovedli vlado do sedanje krize?
DE GASPERI: Prav za prav ni vzrokov, ker je v državi in v vladi vse v najlepšem redu. Kriza je le dokaz naše solidarnosti s Francijo.
NOVINAR: To mi ni popolnoma jasno. Ali lahko zveš podrobnosti?
DE GASPERI: Popolnoma enostavno: Francija je naša latinska sestra. Ze stari Grki so rekli: Če Sparta joče, se Mesea ne smeje. Krizo nam je narekovala zgolj sestriska solidarnost.
NOVINAR: Pa vendar ne boste šli tako daleč da boste imeli vsak teden po eno krizo, kakor v Franciji?
DE GASPERI: To nikakor. Zato pa bodo naše krize primerne daljše.